

अर्थिन् (a r. अर्थ s. इन्) petens, desiderans, egens, pauper. N. 13. 11. 50. BH. 7. 16.

अर्थीय (ab अर्थ s. ईय) causam, originem habens, commotus, pendens ex alq. r., positus in alq. r., obnoxius aliqui. BH. 17. 27.

अर्थेप्सु (ex अर्थ et ईप्सु q. v.) divitiarum cupidus.

अर्थेप्सुता f. (a praec. s. ता) status ejus, qui divitiarum cupidus est, divitiarum cupido. BR. 1. 18.

अर्द्ध 1. P. A. vexare. (Haec radix hucusque in part. pass. in t solum inventa est, cum praef. आ conjuncta, formans आर्दित et आर्त abjecto दू secundum gr. 615. Littera तू formae आर्त secundum gr. 103. duplicari potest, igitur primum तू in आर्त non pro transformatione euphonica litterae दू accipiendum est. Ubi आर्दित et आर्त vocem in अ aut आ exeuntem sequuntur, propter vocales coalescentes ab अर्दित et अर्त non distingui possunt; cum autem आर्त in positionibus non ambiguus inveniatur, in ambiguus quoque locis आर्दित et आर्त intelligenda esse censeo.) H. 1. 4. 2. 3. 5. N. 8. 24. 12. 106. 108. IN. 5. 44. (Lat. ardeo, quod fortasse sensum primitivum radice अर्द्ध exhibet).

अर्द्ध, अर्ध 1) Adj. dimidius. 2) n. dimidium, dimidia pars.

अर्द्धचन्द्र m. (e praec. et चन्द्र m. luna) 1) semiplena luna. 2) sagitta, cujus acumen semiplenae lunae formam habet. DR. 9. 9.

अर्द्धरात्र m. (ex अर्द्ध et रात्र, in fine comp. pro रात्रि, nox) media nox.

अर्प v. ऋ.

अर्पण n. (ab अर्पय, forma caus. r. ऋ ire - v. gr. 521. - s. अर्प) actio tradendi. HIT. 72. 19. BH. 9. 27.

अर्ष 1. P. (हिंसायाङ् गतौ) laedere, occidere; ire.

अर्षुद m. n. centum milliones. A. 5. 21.

अर्भ m. (fortasse e गर्भ abjecto ग्) proles, natus. HEM. v. sq. (Huc referri possint lat. orbis, gr. ὀρβανός.)

अर्भक m. (a praec. s. क) proles, natus, pullus. SAK. 7. 7.

अर्यमन् m. (nom. irr. v. gr. 226.) 1) sol. 2) nom. propr. unus e majoribus, defunctis, manibus. BH. 10. 29.

अर्व 1. P. (हिंसायाम् क. वधे र.) ferire, laedere, occidere.

अर्वन् (r. अर्व s. अत् in N. अर्न्, gr. 229.) 1) humilis, vilis. (N. अर्वा, अर्वती, अर्वत्). 2) m. equus.

अर्वाक् Adv. (neut. sequentis अर्वाच्) 1) post, postea. 2) pone, a tergo. 3) prope. SAK. 7. 9. infr.

अर्वाच् (ut videtur ex अर्वन् et अश्च ire, secundum Wils. ex अर्वर् posterus + अश्च; N. m. अर्वाङ्, f. अर्वाची, n. अर्वाक् secundum analogium तर् प्राच् gr. 197.) propinquus. AM. p. 54. 8: पार्वीची तीरे remota et propinqua, ulterior et citerior ripa.

अर्ह 1. P. 1) honorare, colere, v. अर्हण. 2) aequare, parrem esse. MAN. 3. 131. 3) dignum esse, c. acc. rei. H. 1. 36. N. 16. 24. 4) convenire, decere, c. nominat. pers. quam decet. DR. 3. 2. 5) posse. BH. 2. 17. HIT. 6. 11. 6) Saepissime temp. praes. hujus rad. ut verbum auxiliare in constructione cum infinitivo adhibetur, ad rogationem exprimendam, ubi Germanorum müssen maxime respondet. IN. 5. 41. 44. H. 4. 3. 6. BR. 2. 21. BH. 2. 26. — Metri causa in ATM. usurpatur. H. 1. 36. (Littera हू hujus radice ex च् उता esse videtur, cf. अर्घ et gr. ἀργῶ quod fortasse primitivum conservavit sensum, ita ut अर्ह ab origine significaverit primum esse, in principio esse.)

अर्ह (a praec. s. अर्) dignus, c. acc. H. 4. 50. SA. 3. 9. - c. inf. SA. 5. 15.

अर्हण n. (r. अर्ह s. अर्न) adoratio, cultus. AM.

अर्हणा f. (a r. अर्ह s. अर्न in fem.) honoris testificatio, honor. N. 25. 4.

अर्ल् 1. P. A. (वारणव्याप्तिभूषास्त र.) arcere, sufficere, ornare (fortasse lat. or-nare, nisi hoc e भूष ortum, abjecto भू).

अलक m. (r. अल् s. अक) cinnus. UR. 38. 15.

अलका f. nomen urbis Kuvêri.

अलतक m. (secundum Wils. pro अर्त्त non rubrum habens, i. e. quo nihil rubrius est, cf. अनुत्तम) gummi laccae.

अलतका n. (a praec. s. क) id. UR. 60. 16.